

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 35 PŽ-5577/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Nikoline Mišković, suca izvijestitelja te Davora Pustijanca, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja u pravnoj stvari tužitelja OSATINA GRUPA d.o.o. Semeljci, K. Tomislava 91, OIB 52123139126, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Darka Šupera, Ivice Kovačeva, Branka Rabara i Ivane Mandić u Osijeku, Europske avenija 3/I, protiv tuženika AGROFARMER d.o.o. Velika Črešnjevica, Velika Črešnjevica 39, OIB 55329835943, kojeg zastupa punomoćnik Dinko Jakelić, odvjetnik u Đurđevcu, Trg Sv. Jurja b.b., radi utvrđenja prava na vlasnički posjed i naknade štete, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-128/2020-33 od 27. listopada 2021., u sjednici vijeća održanoj 13. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-128/2020-33 od 27. listopada 2021. u pobijanim točkama I. i II. njene izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj na temelju rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-34/2011-584 od 3. svibnja 2013. od dana pravomoćnosti tog rješenja, 6. lipnja 2013. ima pravo na vlasnički posjed više pojedinačno označenih kupljenih nekretnina, kao i plodova koje daju te nekretnine (točka I. izreke). Tuženiku je naloženo platiti tužitelju iznos od 700.223,13 kn sa zakonskim zateznima kamatama, kao i nakaditi mu parnične troškove u iznosu od 199.944,55 kn (točka II. izreke), dok je odbijen kao neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 675.850,00 kn sa zakonskim zateznima kamatama (točka III. izreke). Odbijen je kao neosnovan i tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 76.825,75 kn (točka IV. izreke).

2. Prvostupanjski sud je u ponovljenom postupku, uzimajući u obzir upute iz rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-848/2018-4 od 19. listopada 2020., odlučivao o tužbenom zahtjevu radi utvrđenja prava na

vlasnički posjed i plodove te naknadu štete koja se dogodila uslijed tuženikovog odvajanja plodova od nekretnina koje je tužitelj stekao sudskom odlukom od 3. svibnja 2013.

3. Prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza zaključio da je tužitelj pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnina (6. lipnja 2013.) stekao pravo vlasništva na nekretninama koje je kupio od dužnika Nature agro d.o.o. u stečaju Đurđevac. Tuženik nakon toga više nije imao pravo ulaziti u posjed tih nekretnina niti vršiti bilo kakve posjedovne radnje. Zato je primjenom odredbe čl. 126. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06 i 141/06; dalje: ZV) tužbeni zahtjev za utvrđenjem prava na vlasnički posjed spornih nekretnina i njihovim plodovima ocijenjen osnovanim.

4. Uz to, prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik, unatoč tome što su 6. lipnja 2013. prestala njegova prava na spornim nekretninama, ušao u posjed tužiteljevih nekretnina i s njih pobrao plodove. Zbog takvog tuženikovog postupanja – protupravnog ulaska u tužiteljev posjed i ubiranja plodova, tužitelju je nastala šteta.

5. Prema nalazu i mišljenju vještaka agronomske struke, Josipa Haramije, prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik dužan naknaditi tužitelju štetu u iznosu od 700.223,13 kn. Zato je taj dio tužbenog zahtjeva prihvaćen. Prvostupanjski sud je preostali dio tužbenog zahtjeva odbio kao neosnovan.

6. Tuženikov prigovor dopuštenosti tužbenog zahtjeva radi utvrđenja, prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim.

7. O zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka, prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

8. Protiv odluka iz točaka I. i II. izreke pobijane presude tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima, s prijedlogom da ih drugostupanjski sud preinači ili ukine.

9. Tuženik je u žalbi ponovio razloge koje je još iznosio tijekom trajanja parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom. Tuženik je tako ponovio da tužitelj nema pravnog interesa tražiti utvrđenje prava na vlasnički posjed spornih nekretnina. Tuženik je istaknuo da je kod ocjene protupravnosti prvostupanjski sud bio dužan uzeti niz objektivnih, subjektivnih, pravnih i činjeničnih elemenata ovog slučaja. Prema njegovom mišljenju, on nije bio u sferi protupravnosti kada je postupao prema uputama stečajnog upravitelja dužnika Nature agro d.o.o. u stečaju Đurđevac. Tuženik smatra da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio visinu štete, jer nije uzeo u obzir visinu njegovih izvršenih ulaganja. Tu vrijednost izračunao je vještak u prvotnom nalazu i mišljenju. Tuženik se protivio i odluci o troškovima postupka.

10. U odgovoru na tuženikovu žalbu, tužitelj je osporio osnovanost iznesenih žalbenih razloga.

11. Tuženikova žalba nije osnovana.

12. Nakon što je pobijana presuda u pobijanim dijelovima ispitana na temelju odredbi čl. 365. st. 2. i 467. st. 1. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

13. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za:

- utvrđenje da tužitelj na temelju rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-34/11-584 od 3. svibnja 2013. od dana pravomoćnosti tog rješenja (6. lipnja 2013.), ima pravo na vlasnički posjed kupljenih nekretnina, kao i plodova koje daju te nekretnine;
- naknadu štete u iznosu od 1.376.073,13 kn s kamatama na ime nezakonito ubranih plodova (pšenice i tritikale u obliku silaže) s njegove nekretnine.

14. Tužitelj je tužbeni zahtjev za naknadu štete gradio na tvrdnji da je tuženik bez pravne osnove pobrao urod (plodove) s nekretnina na kojima je on 6. lipnja 2013. stekao pravo vlasništva i tako mu prouzročio štetu.

15. Polazeći od sadržaja odredaba čl. 126. i 141. st. 1. ZV-a te odredaba čl. 88. i čl. 127.-131. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12; dalje: OZ), ovaj sud je već u svom rješenju poslovni broj PŽ-848/18-4 od 19. listopada 2020., izveo sljedeće zaključke:

- da je tužitelj pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnina, preciznije 6. lipnja 2013., stekao pravo vlasništva na nekretninama koje je kupio od dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac. Od tada je tužitelj i stekao pravo na posjed tih nekretnina te pravo na plodove koje te nekretnine daju; pravo vlasništva na nekretninama tužitelj je stekao bezuvjetno (osim što je određena uknjižba prava služnosti puta preko nekih nekretnina, ali se to na tuženika ne odnosi);
- da su pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnina tužitelju prestala sva tuženikova prava po osnovi Ugovora o zajedničkoj proizvodnji ostalog krmnog bilja od 15. ožujka 2012. i Ugovora o zajedničkoj proizvodnji triticales od 18. rujna 2012.; od tada tuženik više nije imao pravo obrađivati i koristiti one nekretnine koje je tužitelj kupio od dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac pa tako ni odvajati plodove s tih nekretnina.

16. Ovaj sud je u svom rješenju poslovni broj PŽ-848/18-4 od 19. listopada 2020. zaključio i to da je tuženik svojim postupanjem protupravno spriječio tužitelja u vršenju njegovog posjedovanja, uporabe, korištenja i raspolaganja sa svojim nekretninama. Naime, cjelokupni rezultati dokaznog postupka potvrđuju da su od 6. lipnja 2013. prestala sva tuženikova prava iz Ugovora o zajedničkoj proizvodnji ostalog krmnog bilja od 15. ožujka 2012. i Ugovora o zajedničkoj proizvodnji triticales od 18. rujna 2012. Unatoč tome, tuženik je u vremenu od 29. lipnja 2013. do 1. srpnja 2013. ušao u posjed tužiteljevih nekretnina i s njih pobrao plodove. To znači da je

tuženik bez pravne osnove ušao u posjed tužiteljevih nekretnina, budući da su prestala sva njegova prava iz navedenih Ugovora pa tako i pravo posjeda.

17. Tuženik se ne može braniti time da nije znao da su nekretnine koje su bile predmet njegovih Ugovora sklopljenih s dužnikom prodane tužitelju. Kao osoba koja je bila u poslovnom odnosu s dužnikom Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac, on je to morao znati. Uostalom, u vremenu od 29. lipnja 2013. do 1. srpnja 2013., u osam navrata, po tužiteljevoj prijavi je intervenirala policija zbog tuženikovog pobiranja plodova na tužiteljevom zemljištu (službene bilješke, list 61.-69. spisa). U svakoj od tih intervencija na zemljištu su zatečeni ili tuženikov zastupnik po zakonu, Mario Rengel ili tuženikovi radnici. Oni su obaviješteni o tome da je prijava podnesena zbog nedopuštenog „kombajniranja“ zemlje u tužiteljevom vlasništvu.

18. Opravdanje za svoje postupanje (pobiranje plodova sa zemljišta), tuženik je pokušao pronaći u dozvoli/uputi za pobiranje plodova koju mu je dala stečajna upraviteljica dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac. S tim u vezi, on se pozvao na sadržaj dopisa stečajne upraviteljice dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac od 21. lipnja 2013. To je dopis kojeg mu je stečajna upraviteljica dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac uputila nakon što je prodano zemljište koje je predmet ovog spora. U njemu (dopis, list 110. spisa), stečajna upraviteljica dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac navodi da je zatražila uputu od stečajnog suda o načinu primopredaje zemljišta na kojem je tuženik zasijao poljoprivredne kulture. Ona navodi i to da nakon kupnje zemljišta od strane tužitelja, pravo na ubiranje usjeva pripada tuženiku. Međutim, ti navodi i upute stečajne upraviteljice dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac tuženika uopće ne opravdavaju. To iz jednostavnog razloga što je nakon pravomoćne dosude dužnikovih nekretnina tužitelju stečajna upraviteljica dužnika Natura agro d.o.o. u stečaju Đurđevac, izgubila ovlasti za raspolaganje i upravljanje tim nekretninama. Ni njezino neznanje ili nepoznavanje nekog propisa/pravila, kao i tuženikovo neznanje propisa/pravila, ne mogu biti izgovor za kršenje pravnih propisa/pravila ili izostanak njihove primjene (ignorantia iuris nocet). Odatle neosnovanost svih tuženikovih žalbenih navoda u pogledu nepostojanja protupravnosti u njegovom postupanju.

19. Kod takvog stanja stvari, i ovaj sud drži da je tuženik odgovoran za nastalu štetu tužitelju.

20. O visini nastale tužiteljeve štete, prvostupanjski sud je cijeneći sve isprave u spisu, a osobito nalaz i mišljenje vještaka agronomske struke, Josipa Haramije (pisani nalaz s dopunama, list 197.-219., 246.-252., 447.-456., 468.-471. spisa; iskaz, 240.-241., 356., 496.-497. spisa), pravilno zaključio da tužiteljeva šteta iznosi 700.223,13 kn.

21. Tuženik tijekom postupka uopće nije prigovarao nalazu i mišljenju sudskog vještaka Josipa Haramije. Tužitelj je odustao od činjeničnih navoda da tuženiku priznaje (eventualne) troškove, dok tuženik nije isticao bilo kakve zahtjeve u pogledu naknade njegovih (eventualnih) troškova koje je imao od tužiteljeve nekretnine. Tuženik nije pokušao brojčano ni iskazati svoje (eventualne) troškove. Tuženik je tek u žalbi, po prvi puta, istaknuo da je prvostupanjski sud kod odlučivanja o šteti trebao

uzeti u obzir vrijednost njegovih ulaganja. Zato sadržaj žalbe, u tom pogledu predstavlja iznošenje novih okolnosti koje je tuženik imao prilike, ali i obvezu, iznijeti do zaključenja glavne rasprave (čl. 352. ZPP-a).

22. Uzimajući u obzir sve izneseno, ovaj sud u potpunosti prihvaća zaključak prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva radi naknade štete u iznosu od 700.223,13 kn s kamatama, dok tuženikove žalbene razloge ocjenjuje neosnovanima.

23. U odnosu na tužiteljev zahtjev za utvrđenje da na temelju rješenja o dosudi Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-34/11-584 od 3. svibnja 2013. od dana pravomoćnosti tog rješenja ima pravo na vlasnički posjed kupljenih nekretnina, kao i plodova koje daju te nekretnine, prvostupanjski sud je po ocjeni ovog suda pravilno otklonio tuženikov prigovor nedostatka pravnog interesa za podnošenje tog zahtjeva. Tužitelj može u tužbi tražiti da sud utvrdi postojanje kakvog prava ili pravnog odnosa (čl. 187. st. 1. ZPP-a), a to tužitelj ovdje i čini – traži utvrđenje svog prava na vlasnički posjed.

24. Pravilnost odluke o troškovima postupka tuženik nije osnovano doveo u pitanje. Prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a odluku o troškovima detaljno obrazložio, navođenjem radnji za koje dosuđuje trošak, u kojem iznosu i po kojoj osnovi. Prvostupanjski sud je vodio računa i da je tužitelj samo djelomično uspio u parnici, odnosno da je tužitelj za trajanja postupka snizio tužbeni zahtjev te da se tuženik tome protivio. Omjer uspjeha stranaka u parnici prvostupanjski sud je pravilno ocijenio prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu (čl. 154. st. 2. ZPP-a).

25. Slijedom svega iznesenog, odlučeno je kao u izreci (čl. 368. ZPP-a).

Zagreb, 13. travnja 2022.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: **eb30a-6f41c**

Kontrolni broj: **061e7-ceac3-c5af6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.